

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 10-12-2017

Chúa nhật 2 Mùa Vọng

Người dọn đường

LỜI CHÚA: Mc 1,1-8

Tin Mừng Đức Giêsu Kitô, Con Thiên Chúa khởi đầu như sau: Chiếu theo lời đã chép trong sách ngôn sứ Isaia:

“Này Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Con, Hãy dọn sẵn con đường của Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi.”

Ông Gioan Tẩy Giả đã xuất hiện trong hoang địa, rao giảng kêu gọi người ta chịu phép rửa tỏ lòng sám hối để được ơn tha tội. Mọi người từ khắp miền Giuđê và thành Giêrusalem kéo đến với ông. Họ thú tội, và ông làm phép rửa cho họ trong sông Giođan. Ông Gioan mặc áo lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da, ăn châu chấu và mật ong rừng. Ông rao giảng rằng: “Có Đấng quyền thế hơn tôi đang đến sau tôi, tôi không đáng cúi xuống cởi quai dép cho Người. Tôi đã làm phép rửa cho anh em nhờ nước; còn Người, Người sẽ làm phép rửa cho anh em trong Thánh Thần”.

SUY NIỆM

Để chuẩn bị cho Con của Ngài đến trần gian, Thiên Chúa cần nhiều người dọn đường trong dòng lịch sử. Người nổi bật nhất là Gioan. Gioan là nhịp cầu thân thương để Đức Kitô đến gặp dân Ngài, và để dân Ngài đón nhận Đức Kitô cứu thế. Ông đã quen biết cả đôi bên và ông hạnh phúc được làm người

(xem tiếp trang 2)

**Đức Thánh Cha Phanxicô tông du Bangladesh:
Gặp Hội đồng Giám mục**

“Xin anh em bên bỉ theo đuổi sứ vụ hiện diện”

WHĐ (3.12.2017) – Trong khuôn khổ chuyến tông du Bangladesh, vào chiều thứ Sáu 1-12-2017, sau khi viếng Nhà thờ Chính tòa Dhaka, Đức Thánh Cha Phanxicô đã đến Nhà hưu dưỡng Linh mục gặp Hội đồng Giám mục Bangladesh.

Hội đồng Giám mục Bangladesh gồm 1 Hồng y và 11 Tổng giám mục, giám mục, coi sóc 8 giáo phận.

Đức Thánh Cha đã phát biểu với hàng giáo phẩm Bangladesh:

*“Thưa Đức Hồng y,
Thưa anh em Giám mục,*

Chúng ta đang được ở bên nhau, thật tốt đẹp biết bao! Xin cảm ơn Đức Hồng y Patrick [D’Rozario] đã nói lời mở đầu buổi họp mặt này, qua đó ngài giới thiệu những những hoạt động tinh thần và mục vụ thật đa dạng của Giáo hội tại Bangladesh. Tôi đặc biệt đánh giá cao những đối chiếu của ngài với Kế hoạch Mục vụ 1985, một văn kiện mang tầm nhìn xa, đề ra những nguyên tắc Phúc âm và những việc cần được ưu tiên, hướng dẫn cuộc sống và sứ vụ của cộng đoàn Hội Thánh tại quốc gia non trẻ này. Những cảm nghiệm của tôi tại Aparecida, một hội nghị đề ra sứ vụ mang tầm châu lục tại Nam Mỹ, giúp tôi xác tín những kế hoạch như thế sẽ mang lại kết quả dồi dào, thúc đẩy toàn thể dân Chúa không ngừng suy xét và bắt tay vào hành động.

(xem tiếp trang 2)

**Đức Thánh Cha Phanxicô tông du Myanmar:
Thánh lễ Giới trẻ tại Nhà thờ chính tòa Yangon**

WHĐ (1.12.2017) – Hoạt động cuối cùng trong chuyến tông du của Đức Thánh Cha Phanxicô đến Myanmar là cử hành Thánh lễ cho giới trẻ tại Nhà thờ chính tòa Yangon, lúc 10g15 ngày thứ Năm 30-11-2017.

Trong bài giảng Thánh lễ, Đức Thánh Cha khích lệ người trẻ Myanmar “đừng sợ trở thành một người xói tung vấn đề, đặt các câu hỏi buộc mọi người suy nghĩ! Đừng sợ nếu có những lúc thấy mình chỉ là số ít, sống rải rác đây đó. Tin Mừng luôn vươn lên từ những rễ bé nhỏ. Vì thế các bạn hãy làm cho mình được lắng nghe! Tôi muốn các bạn hãy nói to lên! Nhưng không phải bằng lời, mà bằng cuộc sống, bằng con tim của mình, và như thế, trở thành những dấu chỉ hy vọng cho những ai thất vọng, bàn tay chìa ra cho người đau yếu, nụ cười niềm nở cho người lạc lõng, sự nâng đỡ ân cần đối với những ai bơ vơ”.

Sau đây là toàn văn bài giảng của Đức Thánh Cha:

Chuyến viếng thăm đất nước tươi đẹp của các bạn sắp kết thúc, tôi muốn cùng các bạn cảm tạ Thiên Chúa về muôn ơn lành Chúa ban cho chúng ta trong những ngày này. Khi nhìn các bạn, những người trẻ của đất nước Myanmar, và tất cả những người ở bên ngoài Nhà thờ chính tòa này đang hiệp cùng chúng ta, tôi muốn chia sẻ với các bạn một câu trong bài đọc I đang vang lên trong tôi. Trong thư gửi cộng đoàn Kitô hữu non trẻ tại Roma, thánh Phaolô dẫn lời ngôn sứ Isaia. Các bạn hãy nghe lại một lần nữa: *“Đẹp thay bước chân những sứ giả loan báo tin mừng!”* (Rm 10, 15; x. Is 52, 7).

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

phù rể cho đám cưới giữa Đức Kitô và dân được chọn. Thời nào Thiên Chúa cũng cần những sứ giả, những người dọn đường, những Gioan mới. Đó là sự khiêm tốn muôn thuở của Thiên Chúa, Ngài chẳng bao giờ đường đột đến với con người. Hôm nay, Đức Kitô muốn đi vào thế giới của bạn: đất nước, gia đình, trường học, nơi làm việc, bạn bè... Ngài cần bạn làm người giới thiệu. Nhờ bạn, Tin Mừng được khởi đầu nơi một ai đó, như xưa Tin Mừng đã được khởi đầu nhờ Gioan.

Chúng ta cần ngắm nhìn lối sống của Gioan. Ông sống độc thân trong hoang địa, ăn châu chấu và mật ong rừng, mặc áo lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da. Lối sống khắc khổ ấy đã trở nên một dấu hỏi. Gioan đã chọn lối sống phù hợp với lời ông giảng. Ông kêu gọi mọi người dọn tâm hồn để đón Đấng quyền thế hơn ông, thì chính ông đã sống như con đường thẳng. Ông mời gọi người ta sám hối, thì chính đời ông đã mang nét sám hối rồi. Bởi thế tiếng gọi của ông có sức thu hút mãnh liệt. Biết bao người từ khắp nơi kéo đến với ông, để khiêm tốn thú tội và chịu phép rửa, nhằm chuẩn bị đón Đấng Mêsia sắp đến.

Chúng ta không thể vào hoang địa như Gioan, cũng không thể ăn mặc như ông, nhưng chắc chắn để làm chứng cho Đức Kitô hôm nay, chúng ta không thể sống y như mọi người. Lắm khi chúng ta phải từ khước một cuộc sống dễ dãi, tiện nghi, thoải mái, để tìm kiếm một cái gì sâu xa hơn, ý nghĩa hơn. Không phải chúng ta thích lập dị, nhưng ơn gọi Kitô hữu đòi chúng ta dám lội ngược dòng với thế gian, dám sống một cách khác thường trong chính cuộc sống bình thường của ta.

Làm sao chúng ta có sức thu hút như Gioan để đưa con người hôm nay đến gặp Chúa? Chúng ta phải thay đổi lối sống mình như thế nào, để người ta tin được lời chúng ta rao giảng? Đức Kitô hôm nay vẫn cần những người dọn đường tuyệt vời như Gioan.

(xem tiếp trang 3)

Đức Thánh Cha Phanxicô tông du Bangladesh...

Tôi vui mừng thấy kế hoạch mục vụ này có sức sống lâu bền, vì các kế hoạch mục vụ thường mắc phải thứ “bệnh” chết yểu. Kế hoạch này từ 1985 đến nay vẫn sống: xin chúc mừng! Rõ ràng, kế hoạch được thực hiện rất tốt, phản ánh hiện thực của đất nước và những nhu cầu mục vụ ở đây. Ngoài ra còn toát lên sự kiên trì của các giám mục.

Vấn đề *hiệp thông* được đặt ở tâm điểm của Kế hoạch Mục vụ, và nhờ sự hiệp thông này, lòng nhiệt thành truyền giáo vẫn được nung nấu, tạo nên bản sắc của Giáo hội tại Bangladesh. Nét truyền thống nơi vai trò lãnh đạo của anh em, các giám mục Bangladesh, là tinh thần hiệp đoàn và tương trợ. Đây là điều rất quan trọng! Tinh thần hiệp đoàn trong yêu thương này đã được các linh mục của anh em chia sẻ, và qua các linh mục, lan tỏa đến các giáo xứ, các cộng đoàn và các đoàn thể hoạt động tông đồ tại Giáo hội địa phương của anh em. Điều đó nói lên tinh thần nghiêm cẩn của anh em tại các giáo phận, qua những cuộc thăm viếng mục vụ, qua việc thể hiện mối quan tâm cụ thể đối với cuộc sống người dân trong giáo phận của anh em. Tôi xin anh em bền bỉ theo đuổi *sứ vụ hiện diện* này. Tôi muốn nhấn mạnh ý nghĩa của hiện diện: hiện diện không chỉ là xuất hiện cho người ta thấy – chẳng hạn xuất hiện qua phương tiện truyền hình – mà còn là hiện diện như cách Thiên Chúa đến với chúng ta. Người đến ở giữa chúng ta, Người xích lại gần chúng ta trong việc Nhập thể của Ngôi Lời, trong việc Người “cúi xuống”, Chúa Cha đã cúi xuống khi sai Chúa Con làm người như chúng ta. Tôi thích dùng cách nói “*sứ vụ hiện diện*”. Giám mục là người hiện diện, luôn luôn đến gần và ở bên. Luôn luôn! Tôi xin nhắc lại: hãy bền bỉ thực thi sứ vụ hiện diện này, chỉ như vậy mới thắt chặt mối dây hiệp thông giữa anh em với các linh mục. Các linh mục là những người anh em, người con và người cộng sự của anh em trong vườn nho của Chúa. Hiệp thông với các tu sĩ nam nữ, vốn đang đóng góp rất căn bản cho sự sống của Hội Thánh Công giáo tại đất nước này.

Tôi muốn nhấn mạnh một điều về các tu sĩ. Chúng ta thường nói trong Giáo hội có hai con đường nên thánh: làm linh mục và sống ơn gọi giáo dân. Còn các nữ tu thì con đường nên thánh nào? Đường giáo dân ư? Không. Vậy,

xin anh em hãy cố võ con đường nên thánh thứ ba: cuộc sống thánh hiến. Thánh hiến không phải là tính từ làm rõ nghĩa danh từ, như trong cách nói: “Anh ấy hay chị ấy là giáo dân được thánh hiến”. Mà là danh từ có một nghĩa riêng: “Anh ấy là tu sĩ – người được thánh hiến; Chị ấy là tu sĩ – người được thánh hiến”. Giống như chúng ta nói: “Anh ấy hoặc chị ấy là giáo dân”, hoặc: “Vị ấy là linh mục”. Điều đó có ý nghĩa quan trọng.

Đồng thời, tôi cũng xin anh em thể hiện sự gần gũi ngày một nhiều hơn với giáo dân. Anh chị em giáo dân cần được thăng tiến. Cần cố võ sự tham gia hữu hiệu của giáo dân vào đời sống tại các giáo phận của anh em, ít nhất là tham gia các cơ cấu tổ chức trong giáo phận, để tiếng nói của họ được lắng nghe và kinh nghiệm của họ được nhìn nhận. Hãy nhận ra và trân trọng những đặc sủng của giáo dân nam nữ, và khuyến khích họ đem khả năng được Chúa ban mà phục vụ Giáo hội và toàn xã hội. Đến đây tôi nghĩ đến nhiều giáo lý viên nhiệt thành tại đất nước này; họ là những cột trụ của công cuộc Phúc âm hoá và hoạt động tông đồ của những anh chị em này đã góp phần chủ yếu vào việc thăng tiến đời sống đức Tin và việc đào luyện Kitô hữu cho thế hệ sau. Những anh chị em này thực sự là các thừa sai và người hướng dẫn cầu nguyện, nhất là tại các vùng sâu vùng xa. Anh em hãy quan tâm đến những nhu cầu tinh thần và việc thường huấn về đức Tin dành cho họ.

Là giáo lý viên, nhưng đồng thời những anh chị em giáo dân này còn rất gần gũi anh em trong vai trò tư vấn: tư vấn mục vụ, tư vấn các vấn đề tài chính. Trong một cuộc gặp gỡ sáu tháng trước, tôi nghe nói có lẽ trên dưới một nửa số các giáo phận có hai ban tư vấn vốn được trừ liệu trong giáo luật: hội đồng mục vụ và hội đồng tài chính. Còn một nửa số giáo phận kia? Các hội đồng này không chỉ do luật định, không chỉ là sự trợ giúp, mà còn là chỗ dành cho người giáo dân.

Trong những tháng chuẩn bị cho Thượng hội đồng Giám mục sắp tới, tất cả chúng ta đang được mời gọi suy tư về việc làm thế nào chia sẻ với giới trẻ của mình về niềm vui, sự thật và vẻ đẹp đức Tin của chúng ta. Bangladesh được Chúa ban có nhiều ơn gọi linh mục – hôm nay anh em đã chứng kiến điều đó! – và tu sĩ; anh em cần bảo đảm sao cho các ứng

(xem tiếp trang 3)

Đức Thánh Cha Phanxicô tông du Bangladesh...

viên được chuẩn bị kỹ lưỡng để thông truyền cho mọi người, nhất là con người ngày nay, kho tàng giàu có của đức Tin. Trong tinh thần hiệp thông nối kết các thế hệ, anh em hãy giúp họ vui mừng và hăng hái gánh vác công việc đã được những người khác khởi sự, đồng thời nhớ rằng, một ngày kia, đến lượt mình trao lại cho người khác.

Ý nghĩa sâu xa của việc tiếp nhận, phát triển và chuyển giao di sản, chính là tinh thần tông đồ của người linh mục. Người trẻ cần biết rằng thế giới không khởi sự cùng với họ, họ phải đi tìm kiếm cội rễ lịch sử, tôn giáo đã sinh ra mình... và hãy làm cho cội rễ này phát triển và sinh hoa trái. Anh em hãy dạy cho giới trẻ đừng sống mất gốc; hãy dạy họ biết nói chuyện với người già. Khi tôi đến đây [Toà Tổng Giám mục Dhaka] hôm nay, các tiểu chủng sinh đã đến chào mừng tôi. Tôi thấy mình nên đặt cho họ hai câu hỏi nhanh, nhưng chỉ hỏi được một câu, câu đầu tiên, câu tự nhiên nhất: “Các con có chơi bóng đá không?” Tất cả đáp: “Thưa có!” Lẽ ra sẽ hỏi câu thứ hai: “Các con có đến thăm ‘ông bà nội ngoại’, thăm các cha già của các con không?” Những nhà đào tạo chủng viện cần huấn luyện chủng sinh biết lắng nghe các linh mục cao niên: cội rễ của họ là ở đó; và chính từ nơi đó, Giáo hội tìm thấy sự khôn ngoan của mình.

Một hoạt động xã hội rất ấn tượng của Giáo hội tại Bangladesh là hướng đến việc giúp đỡ các gia đình, và nhất là, thăng tiến phụ nữ. Người dân đất nước này nổi tiếng về lòng yêu gia đình, hiếu khách, tôn kính cha mẹ, ông bà và chăm sóc người già cả, đau ốm và người dễ bị tổn thương. Những giá trị này được Tin Mừng của Chúa Giêsu Kitô củng cố và nâng cao. Xin đặc biệt cảm ơn tất cả những người đang âm thầm làm việc để nâng đỡ các gia đình Kitô hữu trong sứ vụ hằng ngày của mình là làm chứng cho tình yêu hoà giải của Chúa và cho mọi người được biết quyền năng cứu độ của Chúa. Như Tông huấn *Ecclesia in Asia* (Giáo hội tại châu Á) đã chỉ ra rằng: “gia đình không chỉ là đối tượng của chăm sóc mục vụ, mà còn là nhân tố tham gia hiệu quả nhất vào công cuộc Phúc âm hoá” (số 46).

Một mục tiêu quan trọng được đề ra trong văn kiện Kế hoạch Mục vụ 1985 – cho thấy có tính chất tiên tri thực sự – là *chọn lựa người nghèo*. Cộng đoàn Giáo hội tại Bangladesh có thể

hãnh diện về lịch sử phục vụ người nghèo của mình, nhất là người nghèo tại vùng sâu vùng xa và trong các cộng đồng bộ tộc. Việc phục vụ này vẫn tiếp diễn hằng ngày qua các hoạt động tông đồ về giáo dục, các bệnh viện, phòng khám, trung tâm y tế, và những hoạt động từ thiện được tổ chức rất đa dạng. Và nhất là, trong bối cảnh cuộc khủng hoảng hiện nay về những người tị nạn, chúng ta thấy còn biết bao nhu cầu khẩn thiết phải đáp ứng! Sự thúc đẩy những hoạt động của anh em đối với những người đang gặp khó khăn luôn luôn phải xuất phát từ đức ái mục tử, nghĩa là mau mắn nhận ra những thương tích của con người và đích thân đem lòng quảng đại mà giúp đỡ từng người. Khi xây dựng nền “văn hoá của lòng thương xót” (x. Tông thư *Misericordia et Misera*, 20), Giáo hội địa phương của anh em cho thấy mình đã chọn người nghèo, làm tăng thêm hiệu lực của việc loan báo Chúa Cha giàu lòng thương xót và góp phần rộng khắp vào việc phát triển toàn diện quê hương mình.

Một sự kiện quan trọng trong chuyến viếng thăm mục vụ Bangladesh của tôi là cuộc gặp gỡ liên tôn và đại kết sẽ diễn ra ngay sau buổi họp mặt của chúng ta. Đất nước của anh em vốn đa dạng về sắc tộc, được thể hiện qua sự đa dạng các truyền thống tôn giáo. Việc Giáo hội nhiệt tâm khuyến khích sự hiểu biết về liên tôn nơi các chủng sinh và các chương trình giáo dục, cũng như các cuộc tiếp xúc và mời gọi cá nhân, đã góp phần nói lên thiện chí và quảng bá về sự hoà hợp. Anh em hãy không ngừng bắc những nhịp cầu, thúc đẩy đối thoại, không chỉ vì những cố gắng này tạo thuận lợi cho việc liên lạc giữa các nhóm tôn giáo, mà còn vì chúng khơi dậy bầu nhiệt huyết cần thiết cho công cuộc xây dựng đất nước trong sự đoàn kết, công lý và hoà bình.

Khi đồng thanh lên tiếng chống lại thứ bạo lực khoác áo tôn giáo, và cùng tìm cách thay thế loại văn hoá xung đột bằng văn hoá gặp gỡ, thì các vị lãnh đạo tôn giáo đang tiếp lấy tinh hoa từ cội rễ truyền thống đa dạng của mình. Các vị còn mang lại một đóng góp vô giá cho tương lai các quốc gia của mình và tương lai thế giới qua việc giáo dục thế hệ trẻ về lẽ công bình: “giúp người trẻ biết sống trưởng thành, và dạy họ biết phản ứng trước lô-gích gây hiểm thù của sự ác và kiên nhẫn vun trồng cho sự thiện lớn lên” (*Diễn văn tại Hội nghị quốc tế về Hoà bình*, Al-Azhar, Cairo, 28 tháng Tư 2017).

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu, sám hối không phải là điều dễ dàng, bởi lẽ chúng con không đủ khiêm tốn để nhận mình lầm lỗi.

Chúng con ngỡ ngàng khi thấy Chúa là Đấng vô tội mà lại đứng chung với các tội nhân, chờ Gioan ban phép Rửa.

Chúa đã muốn nên bạn đồng hành với phận người mỏng dòn yếu đuối chúng con.

Xin cho chúng con biết thường xuyên điều chỉnh lối nghĩ và lối sống của mình, tỉnh táo để khỏi rơi vào ảo tưởng, thành thật để khỏi tự dối mình.

Ước gì Chúa ban cho chúng con ơn hoán cải, dám đi đến những hành động cụ thể, và chấp nhận những cắt tĩa đón đau. Nhưng xin đừng quên ban cho chúng con niềm vui của Giakêu, hạnh phúc vì được tự do và được yêu mến. ■

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

Anh em giám mục thân mến,

Xin cảm tạ Chúa đã ban cho chúng ta những giây phút trò chuyện và chia sẻ huynh đệ này. Tôi rất vui mừng vì cuộc tông du này đưa tôi đến với đất nước Bangladesh, cho tôi được chứng kiến sức sống và lòng nhiệt thành truyền giáo của Hội Thánh tại đất nước này. Khi dâng lên Chúa mọi niềm vui và những khó khăn Giáo hội của anh em đang trải qua, chúng ta cùng nài xin Chúa tuôn đổ Thần Khí tươi mới để chúng ta được “can đảm cất cao tiếng nói, mọi lúc, mọi nơi, ngay cả trong nghịch cảnh, để loan báo sự tươi mới của Tin Mừng một cách mạnh dạn – *parresia*” (Tông huấn *Evangelii gaudium*, số 259).

Xin cho các linh mục, tu sĩ, những người được thánh hiến, anh chị em tín hữu giáo dân đã được trao cho anh em coi sóc, luôn tìm thấy sức mạnh được canh tân qua những nỗ lực trở nên “những thừa sai loan báo Tin Mừng, không chỉ bằng lời nói, mà trên hết, bằng đời sống đã được sự hiện diện của Chúa làm cho biến đổi” (đđ.) Tôi đem hết lòng quý mến ban phúc lành cho anh em. Và xin anh em nhớ cầu nguyện cho tôi”. ■

(Nguồn: *Libreria Editrice Vaticana*)

Đức Thánh Cha Phanxicô tông du Myanmar...

Các bạn trẻ Myanmar thân mến,

Lắng nghe các bạn nói và nghe tiếng hát của các bạn hôm nay, tôi muốn áp dụng những lời ấy cho các bạn. Vâng, bước chân của các bạn thật đẹp, nhìn các bạn thật đẹp và hưng phấn, vì các bạn đang mang đến cho chúng tôi ‘tin mừng’, tin mừng tuổi trẻ của các bạn, tin mừng niềm tin và nhiệt huyết của các bạn, vì các bạn là dấu chỉ cụ thể về niềm Tin của Hội Thánh vào Chúa Giêsu Kitô, Đấng mang lại cho chúng ta niềm vui và hy vọng không bao giờ tàn lụi.

Một số người băn khoăn: làm sao có thể nói về tin mừng được, khi chung quanh chúng ta còn biết bao người đang chịu đau khổ? Tin mừng ở đâu khi bất công, nghèo đói và cùng cực đang phủ bóng trên chúng ta và thế giới chúng ta đang sống? Nhưng tôi muốn từ nơi này gửi đi một sứ điệp rất rõ ràng. Tôi muốn mọi người biết rằng: các bạn, những người trẻ nam nữ của Myanmar, không sợ tin vào tin mừng lòng Chúa thương xót, vì lòng thương xót ấy có *một tên gọi và mang một khuôn mặt: Chúa Giêsu Kitô*. Là những sứ giả mang tin mừng này, các bạn sẵn sàng mang lời hy vọng đến cho Giáo hội, cho đất nước mình, cho thế giới. Các bạn sẵn sàng mang tin mừng đến cho những anh em, chị em đang chịu đau khổ và những ai không những đang cần đến lời cầu nguyện và sự liên kết của các bạn, mà còn cần lòng nhiệt huyết của các bạn đối với nhân quyền, công lý và sự thăng tiến “tình yêu và bình an” Chúa Giêsu mang đến.

Tôi cũng muốn đặt cho các bạn một thách đố. Hẳn các bạn đã chăm chú nghe bài đọc I? Trong bài đọc này, thánh Phaolô ba lần nhắc lại từ *không*. Tuy chỉ là một chi tiết nhỏ, nhưng lại đòi chúng ta phải suy nghĩ về vị trí của mình trong kế hoạch của Thiên Chúa. Quả thật, thánh Phaolô nêu ba câu hỏi và tôi muốn đặt ra cho từng người trong các bạn. Câu thứ nhất: “Làm sao họ tin Đấng họ không được nghe?” Câu thứ hai: “Làm sao mà nghe, nếu không có ai rao giảng?” Câu thứ ba: “Làm sao mà rao giảng, nếu không được sai đi?” (x. Rm 10, 14-15).

Tôi mong các bạn hãy suy nghĩ thật kỹ những câu hỏi này. Và các bạn đừng sợ! Như một người cha yêu con cái (có lẽ ‘người ông’ thì đúng hơn!), tôi không muốn để các bạn phải đơn độc trước những vấn đề được đặt ra

này. Xin phép các bạn cho tôi gọi vài suy tư có thể hướng dẫn các bạn trong hành trình đức tin và giúp các bạn suy xét những điều Chúa đang đòi hỏi chúng ta.

Câu hỏi thứ nhất của thánh Phaolô: “Làm sao họ tin Đấng họ không được nghe?” Thế giới của chúng ta quá ồn ào và đầy phân tâm, làm át mất tiếng Chúa nói. Đối với những người được mời gọi lắng nghe và tin vào Người, họ cần tìm Người nơi những người *đáng tin cậy*, những người biết cách lắng nghe họ. Chắc chắn các bạn đang muốn trở nên những con người như thế. Nhưng chỉ có Chúa mới có thể giúp bạn trở thành đáng tin cậy. Vì thế, khi cầu nguyện bạn hãy thưa điều đó với Chúa. Các bạn hãy học biết nghe tiếng Chúa đang lặng lẽ nói với các bạn nơi tận đáy sâu của cõi lòng.

Các bạn cũng hãy thưa với các thánh, những người bạn chúng ta trên thiên quốc có thể mang lại sự khích lệ cho chúng ta. Như thánh Anrê chúng ta mừng kính hôm nay. Ngài là một ngư phủ đơn sơ, đã trở thành một vị tử đạo lớn, một chứng nhân tình yêu của Chúa Giêsu. Nhưng trước khi trở thành vị tử đạo, ngài từng có những sai lầm và cần kiên nhẫn học hỏi từng bước, để làm thế nào trở thành môn đệ đích thực của Chúa Kitô. Các bạn cũng vậy, đừng sợ học hỏi từ những sai lầm của mình! Xin các thánh hướng dẫn các bạn đến với Chúa Giêsu, bằng cách giúp các bạn biết trao cuộc đời mình vào bàn tay Chúa. Các bạn biết Chúa Giêsu đầy lòng thương xót. Vậy, các bạn *hãy chia sẻ với Người những điều mình giữ trong lòng*: những sợ hãi, lo âu, những mơ ước và hy vọng. Các bạn hãy vun trồng cuộc sống nội tâm, giống như bạn chăm sóc vườn tược, ruộng đồng của mình. Điều này đòi phải có thời gian, đòi phải kiên nhẫn. Nhưng như một nông phu biết chờ đến lúc gặt hái, cũng vậy, nếu các bạn biết kiên tâm đợi chờ, Chúa sẽ mang lại cho bạn nhiều hoa trái, những hoa trái rồi đây bạn sẽ chia sẻ với mọi người.

Câu hỏi thứ hai của thánh Phaolô: “Làm sao mà nghe, nếu không có ai rao giảng?” Đây là một nhiệm vụ lớn lao được đặc biệt trao cho người trẻ: làm “môn đệ truyền giáo”, những sứ giả loan báo tin mừng của Chúa Giêsu, nhất là cho con người ngày nay và bạn bè. Các bạn đừng sợ trở thành một người xối tung vấn đề, đặt các câu hỏi buộc mọi người suy nghĩ! Và các bạn đừng sợ nếu có những lúc thấy mình chỉ là số ít, sống rải rác đây đó. Tin Mừng luôn vươn lên từ những rễ bé nhỏ. Vì thế các bạn hãy

làm cho mình được lắng nghe! Tôi muốn các bạn hãy nói to lên! Nhưng không phải bằng lời, mà bằng cuộc sống, bằng con tim của mình, và như thế, trở thành những dấu chỉ hy vọng cho những ai thất vọng, bàn tay chìa ra cho người đau yếu, nụ cười niềm nở cho người lạc lõng, sự nâng đỡ ân cần đối với những ai bơ vơ.

Câu hỏi cuối cùng của thánh Phaolô: “Làm sao mà rao giảng, nếu không được sai đi?” Cuối Thánh lễ, tất cả chúng ta sẽ được sai đi, mang hồng ân mình đã lãnh nhận và chia sẻ cho mọi người. Điều này có thể khiến chúng ta có đôi chút băn khoăn, vì không phải lúc nào mình cũng biết được Chúa Giêsu bảo mình đi đâu. Nhưng không bao giờ Người sai chúng ta đi mà lại không cùng đi với chúng ta, và luôn luôn đi trước chúng ta một chút, để đưa chúng ta đi vào những miền đất thuộc Vương quốc của Người.

Trong bài Phúc âm hôm nay, Chúa sai thánh Anrê và em ngài là ông Simon Phêrô như thế nào? Chúa nói với các ngài: “Các anh hãy theo Thầy” (x. Mt 4, 19). Được sai đi nghĩa là: bước theo Chúa Kitô. Không phải là lấy sức riêng mình mà rảo bước đi trước! Chúa sẽ mời một số người trong các bạn bước theo Chúa làm linh mục, và như thế, trở nên “những kẻ lười người”. Một số bạn khác sẽ trở thành những người được thánh hiến. Còn các bạn khác được Chúa kêu gọi bước vào cuộc sống hôn nhân, trở thành những người cha, người mẹ thương yêu con cái. Dù bạn nhận được ơn gọi nào, tôi cũng khuyên các bạn: hãy can đảm lên, hãy quảng đại, và nhất là, hãy vui lên!

Trong ngôi Nhà thờ chính tòa tuyệt đẹp đã được cung hiến cho Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội này, tôi khuyên các bạn hãy nhìn lên Đức Mẹ. Khi thưa xin vâng đáp lại lời sứ thần truyền tin, Mẹ đang còn trẻ như các bạn; nhưng Mẹ đã can đảm tin vào tin mừng vừa nghe và đã thể hiện nơi cuộc đời hết lòng trung tín với ơn gọi, tận hiến chính mình và hoàn toàn tin thác vào bàn tay chăm sóc từ ái của Thiên Chúa. Mong sao tất cả các bạn noi gương Mẹ, sống khiêm nhu nhưng can trường mang Chúa Giêsu đến với mọi người!

Các bạn trẻ thân mến, tôi tha thiết xin Mẹ chuyển cầu cho tất cả các bạn và gia đình. Và tôi xin các bạn nhớ cầu nguyện cho tôi.

Xin Thiên Chúa chúc lành cho Myanmar! ■

*(Nguồn: Libreria Editrice Vaticana,
bản tiếng Pháp)*